

Lundberg: Det er en Kendsgerning, at de Konservative stemte mod Socialdemokratiets Forslag i 1926, og det er en Kendsgerning, at de Konservative i 1927 løb fra deres egen Fane: Tolden. Og det er ligeledes en Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu søger at vælte Skylden for, at der ikke er skaffet Arbejde, over paa Regeringen og Socialdemokratiet, skønt man har givet de Konservative det ene Tilbud efter det andet. Hvorfor? Udelukkende for at dække over den bedrøvelige Kendsgerning, at de Konservative nu uden sagligt Grundlag vil svigte de Tusinder af fattige arbejdsløse i Landet.

Statsministeren (Stawning): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkninger, som jeg nu har siddet og paahørt med nogen Interesse, vil jeg gerne sige, at det forbavser mig, at det ærede Medlem forsøger sluttelig at fremsætte den Paastand, at det socialdemokratiske Parti og den nuværende Regering ønsker visse effektive Foranstaltninger i Erhvervspørgsmaalet, som vi lader ligge af Hensyn til en politisk Forbindelse. Det ærede Medlem ved, at denne Paastand er fuldkommen grebet ud af Luften. Det ærede Medlem har gentagne Gange diskuteret dette Spørgsmaal med mig og har faaet det Svar af mig, som er rigtig, at Situationen i 1926—27 og i Dag er vidt forskellig, at den Gang var der Trang til visse erhvervsmæssige Foranstaltninger, særlig tagende Sigte paa visse bestemte Industriers Forhold, men at denne Trang ikke i den Grad er til Stede nu, da det i langt højere Grad gælder om at komme den ufaglærte Arbejderbefolkning til Hjælp som den, der indtager den store Plads indenfor Hæren af arbejdsløse. Selv om der ingen andre Vanskeligheder var med Hensyn hertil, foreligger altsaa den Situation, at de erhvervsmæssige Forhold nu er helt anderledes og Krisen af en helt anden Karakter end for 3—4 Aar siden. Men dernæst er Stillingen jo den, hvad det ærede Medlem ved bedre end nogen anden, at selv om vi tog disse Foranstaltninger op nu igen og mente, at de var paa deres Plads, vilde de alligevel ikke kunne gennemføres, for det ærede Medlem vil jo ikke være med til at gennemføre dem, han vil blot tale om dem.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Lundberg og Socialdemokratiet kan jo nok saa mange Gange paastaa, at jeg løb fra mit Partis Forslag i 1927; hvis de vil se efter i Rigsdagstidenden, hvorledes Stillingen var den Fredag den 15. Juli, da man havde faaet vore Ændringsforslag stemt ned ved anden Behandling, vil de finde, at mit Navn sammen med alle mine Partifællers staar under vore Ændringsforslag ved tredje Behandling.

Til den højtærede Statsminister skal jeg kun sige, at Udgangspunktet for denne Diskussion var ikke den Udtalelse, den højtærede Minister kom med, og som han nu gentog — en Udtalelse, hvori den højtærede Statsminister, hvad vi jo kan komme til at drøfte senere, benægtede, at slige Foranstaltninger overhovedet var rimelige og naturlige i denne Situation. Nej, Udgangspunktet for denne Debat var den af det ærede Medlem Hr. Jønson fremsatte Udtalelse, som han her har bekræftet, at Aarsagen til, at Socialdemokratiet ikke kom med Forslag om Foranstaltninger paa dette Omraade, var Aftalen med det radikale Venstre. Den højtærede Statsminister maa altsaa være klar over, at denne Debat viser, at den højtærede Minister maaske har en Anskuelse, men det ærede Medlem Hr. Jønson har en anden.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Statsminister vilde aabentbart tale sig fra, at Socialdemokratiet ved at indgaa Forbindelsen med de Radikale og danne en Regering havde bundet sig til ikke at foretage noget, der ellers kunde være ønskeligt. Jeg maa have Lov til at minde om, at før Valget, hvor Socialdemokratiet og de Radikale fik Flertal, gik alle Socialdemokratiets Kandidater ud og fortalte om de Foranstaltninger, som Socialdemokratiet vilde gennemføre, og blandt hvilke der ogsaa fandtes 24 pCt. Told — eller var det 27? Men den samme Dag Regeringen var dannet, var dette Punkt faldet helt ud. Den højtærede Statsminister vil dog vel ikke gøre Forsøg paa at bilde nogen ind, at Erhvervsituationen i de faa Dage havde forandret sig saaledes, at hvad der var ønskeligt 10 eller 14 Dage i Forvejen, ikke skulde være det mere paa det Tidspunkt.

Jeg maa i øvrigt sige, at naar man nu